Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat, ki zaseda v sestavi petih sodnikov)

z dne 13. maja 2026 *

„Predhodno odločanje – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Pravica do pritožbe – Člen 44(4) Uredbe (EU) št. 952/2013 – Odločba v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo – Pravno sredstvo – Popravek – Retroaktivni učinek“

V zadevi T-150/25,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija) z odločbo z dne 30. januarja 2025, ki je na Sodišče prispela 21. februarja 2025, v postopku

Zollamt Österreich

proti

G GmbH,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat, ki zaseda v sestavi petih sodnikov),

v sestavi M. Sampol Pucurull (poročevalec), predsednik, T. Pynnä, sodnica, J. Laitenberger, sodnik, M. Stancu, sodnica, in W. Valasidis, sodnik,

generalni pravobranilec: J. Martín y Pérez de Nanclares,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi tega, da je Sodišče 7. marca 2025 na podlagi člena 50b, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije predlog za sprejetje predhodne odločbe preneslo na Splošno sodišče,

ob upoštevanju področja iz člena 50b, prvi odstavek, točka (c), Statuta Sodišča Evropske unije in neobstoja samostojnega vprašanja glede razlage v smislu člena 50b, drugi odstavek, navedenega statuta,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 10. decembra 2025,

* Jezik postopka: nemščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za G Gmbh W. Gappmayer, Rechtsanwalt,

– za italijansko vlado S. Fiorentino, agent, skupaj s F. Meloncellijem, avvocato dello Stato,

– za Evropsko komisijo A. Demeneix in B. Eggers, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. januarja 2026

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 33, 34, 44 in 45 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik Unije).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo G GmbH in Zollamt Österreich (avstrijski carinski urad, v nadaljevanju: carinski urad) v zvezi s tarifno uvrstitvijo žilnih prevez za enkratno uporabo z odločbo v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo (v nadaljevanju: ZTI).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 26 in 27 carinskega zakonika Unije je navedeno:

„(26) Zaradi ravnotežja med potrebo, da carinski organi zagotovijo pravilno uporabo carinske zakonodaje na eni strani, in pravico gospodarskih subjektov do pravične obravnave na drugi strani bi bilo treba carinskim organom podeliti obsežna pooblastila za nadzor, gospodarskim subjektom pa pravico do pritožbe.

(27) V skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah je treba poleg pravice do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov vsaki osebi zagotoviti uveljavljanje pravice do izjave pred sprejetjem kakršne koli odločbe, ki bi zanjo lahko imela negativne posledice. […]“

4 Oddelek 3 iz poglavja 2 naslova I carinskega zakonika Unije je naslovljen „Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje“ in vsebuje člene od 22 do 37.

5 Člen 33 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Odločbe v zvezi z [ZTI]“, v odstavku 1 določa:

„1. Carinski organi na podlagi zahtevka sprejmejo odločbe v zvezi z [ZTI] […].

[…]“

6 Člen 34 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Upravljanje odločb v zvezi z [ZTI]“, v odstavkih 1 in od 3 do 6 določa:

„1. Odločba ZTI preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 33(3), kadar ni več skladna s pravom, in sicer zaradi:

(a) sprejetja spremembe nomenklatur iz točk (a) in (b) člena 56(2); ali

(b) sprejetja ukrepov iz člena 57(4);

z učinkom od datuma uporabe takšne spremembe ali ukrepov.

[…]

3. Odločbe ZTI […] ne morejo prenehati veljati z učinkom za nazaj.

4. Z odstopanjem od člena 23(3) in člena 27 se odločbe ZTI […] odpravijo, če temeljijo na nepravilnih ali nepopolnih podatkih vložnikov.

5. Odločbe ZTI […] se razveljavijo v skladu s členom 23(3) in členom 28. Vendar pa se ne morejo razveljaviti na zahtevo imetnika odločbe.

6. Odločb ZTI […] ni mogoče spremeniti.“

7 Oddelek 6 iz poglavja 2 naslova I carinskega zakonika Unije je naslovljen „Pritožbe“ in obsega člene od 43 do 45.

8 Člen 44 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Pravica do pritožbe“, določa:

„1. Vsaka oseba ima pravico do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo neposredno in osebno zadeva.

[…]

2. Pravica do pritožbe se lahko uveljavlja najmanj na dveh stopnjah:

(a) najprej pred carinskimi organi ali sodnim organom ali drugim organom, ki ga države članice določijo za ta namen;

(b) nato pred višjim neodvisnim organom, ki je lahko sodni organ ali enakovredni specializirani organ v skladu z veljavnimi predpisi držav članic.

[…]

4. Države članice zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.“

9 Člen 45 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Zadržanje izvršitve“, določa:

„1. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve izpodbijane odločbe.

2. Carinski organi pa v celoti ali delno zadržijo izvršitev take odločbe, če utemeljeno dvomijo o skladnosti izpodbijane odločbe s carinsko zakonodajo ali menijo, da bi zadevni osebi lahko povzročila nepopravljivo škodo.

[…]“

Avstrijsko pravo

10 Člen 279 Bundesabgabenordnung (zvezni davčni zakonik) določa:

„1. Razen v primerih iz člena 278 mora upravno sodišče v zadevi vedno odločiti meritorno s sodbo. Pri tem lahko tako v izreku kot tudi v obrazložitvi stališče davčnega organa zamenja s svojim stališčem ter skladno s tem lahko izpodbijano odločbo spremeni ali razveljavi oziroma pritožbo zoper odločbo zavrne kot neutemeljeno.

2. Z razveljavitvijo izpodbijane odločbe se postopek vrne v stanje, v katerem je bil pred izdajo te odločbe.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

11 Carinski urad je 27. oktobra 2022 na podlagi zahtevka družbe G izdal odločbo v zvezi z ZTI za proizvod, poimenovan „žilne preveze za enkratno uporabo“, ki ga je uvrstil pod oznako 4008 2190 00 integrirane tarife Evropske unije, z veljavnostjo od 27. oktobra 2022 do 26. oktobra 2025.

12 Družba G je 22. novembra 2022 zoper odločbo carinskega urada vložila pritožbo, v kateri je trdila, da opravljena tarifna uvrstitev vsebinsko ni pravilna. Carinski urad je pritožbo zavrnil.

13 Družba G je 5. maja 2023 zoper odločbo carinskega urada vložila tožbo pri Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija). Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) je s sodbo z dne 12. marca 2024 tožbi ugodilo in to odločbo spremenilo tako, da je zadevni proizvod uvrstilo pod oznako 4014 9000 00 integrirane tarife Evropske unije, z učinkom od datuma, ko je carinski urad navedeno odločbo izdal.

14 Carinski urad je zoper odločbo Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) vložil revizijo pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija), ki je predložitveno sodišče, ker naj bi Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče), ki se je oprlo na člen 279 zveznega davčnega zakonika, želelo retroaktivno spremeniti odločbo v zvezi z ZTI, navedeno v točki 11 zgoraj, česar carinski zakonik Unije, zlasti njegov člen 34(3) in (6), ne dopušča.

15 Po mnenju predložitvenega sodišča je bilo Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) v skladu s členom 279(1) zveznega davčnega zakonika pooblaščeno, da s svojim stališčem nadomesti stališče carinskega urada in torej zadevno odločbo spremeni z retroaktivnim učinkom od datuma, ko jo je izdal carinski urad.

16 Vendar predložitveno sodišče poudarja, da carinski zakonik Unije v členu 34(4) izrecno določa, da se v skladu s členom 34(4) carinskega zakonika Unije odločbe v zvezi z ZTI odpravijo z retroaktivnim učinkom le, če temeljijo na nepravilnih ali nepopolnih podatkih vložnika. Poleg tega predložitveno sodišče ugotavlja, da v skladu s členom 34(3) tega zakonika odločbe v zvezi z ZTI ne morejo prenehati veljati z učinkom za nazaj. Nazadnje, predložitveno sodišče navaja, da člen 34(6) carinskega zakonika Unije določa, da odločb v zvezi z ZTI ni mogoče spremeniti.

17 Vendar predložitveno sodišče dvomi o tem, ali člen 34 carinskega zakonika Unije učinkuje na pritožbe, vložene na podlagi člena 44 tega zakonika.

18 V teh okoliščinah je Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člene 33, 34, 44 in 45 [carinskega zakonika Unije] ob upoštevanju tega, da države članice v skladu s členom 44(4) [navedenega zakonika] zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi, razlagati tako, da odločba o pritožbi, ki je bila na podlagi člena 44(2) [carinskega zakonika Unije] vložena zoper [ZTI], izdano na podlagi člena 33 [tega zakonika], učinkuje za nazaj od datuma, ko je carinski urad izdal to [ZTI]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba člene 33, 34, 44 in 45 [carinskega zakonika Unije] razlagati tako, da lahko države članice v svojih nacionalnih postopkovnih pravilih določijo, da odločba o pritožbi, ki je bila na podlagi člena 44(2) [tega zakonika] vložena zoper [ZTI], izdano na podlagi člena 33 [tega zakonika], učinkuje za nazaj od datuma, ko je carinski urad izdal to [ZTI]?“

Vprašanji za predhodno odločanje

19 Predložitveno sodišče z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 44(4) carinskega zakonika Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, ki določa, da odločba sodnega organa, ki odloča o pritožbi, vloženi na podlagi člena 44(2) tega zakonika zoper odločbo v zvezi z ZTI, učinkuje za nazaj od datuma, ko so carinski organi to odločbo v zvezi z ZTI izdali.

20 V skladu s členom 44(1) carinskega zakonika Unije ima imetnik odločbe carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje pravico do pritožbe zoper navedeno odločbo.

21 Poleg tega države članice v skladu s členom 44(4) carinskega zakonika Unije zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.

22 Iz tega izhaja, da je posledica odločb, ki jih sprejmejo sodni organi, bodisi potrditev – v primeru zavrnitve pritožbe – bodisi popravek – v primeru ugoditve pritožbi – odločb v zvezi z ZTI, ki so bile izpodbijane pred navedenimi organi.

23 Vendar je treba ugotoviti, da v členu 44(4) carinskega zakonika Unije ni določeno, kako je treba odločbe v zvezi z ZTI popraviti, ker v njem ni opredelitve pojma „popravek“ ali v zvezi s tem ni napotitve na nacionalno pravo.

24 Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da je treba pomen in obseg izrazov, ki jih pravo Unije ne opredeljuje in glede katerih ne vsebuje napotitve na pravo držav članic, določiti glede na njihov običajni pomen v vsakdanjem jeziku, ob upoštevanju konteksta, v katerem se uporabljajo, in ciljev, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del so (glej sodbo z dne 20. novembra 2025, Servoprax (Medicinske žilne preveze), C-631/23, EU:C:2025:906, točka 45 in navedena sodna praksa).

25 V zvezi s tem je treba, na prvem mestu, navesti, da je glagol „popraviti“ v vsakdanjem jeziku opredeljen tako, da določa dejanje popravljanja ali spreminjanja nečesa, da bi bilo to pravilno ali ustrezno.

26 Čeprav na podlagi besedila člena 44(4) carinskega zakonika Unije ni mogoče nedvoumno ugotoviti, ali ima popravek, ki ga ta člen določa, retroaktivne učinke, je vendarle treba poudariti, da hiter popravek nezakonite odločbe v zvezi z ZTI lahko povzroči retroaktivno spremembo te odločbe. Na ta način bo namreč imetnik nepravilne odločbe v zvezi z ZTI deležen popolnega popravka, ki naj bi bila zlasti določitev ustrezne razvrstitve, saj se šteje, da nepravilna ZTI ni bila nikoli veljavna.

27 Ker v besedilu člena 44(4) carinskega zakonika Unije ni navedeno drugače, je zato mogoče pojem „popravek“ razumeti tako, da ne izključuje retroaktivnega popravka, katerega namen je dati odločbi v zvezi z ZTI vsebino, ki bi jo morala ta imeti od svojega sprejetja.

28 Na drugem mestu, kar zadeva kontekstualno analizo, je treba, prvič, poudariti, da člen 33 carinskega zakonika Unije in člen 34 istega zakonika ne moreta biti upoštevna za presojo, ali je nacionalna zakonodaja, ki določa, da odločba sodnega organa, ki odloča o pritožbi, vloženi na podlagi člena 44(2) navedenega zakonika zoper odločbo v zvezi z ZTI, učinkuje za nazaj od datuma, ko so carinski organi to odločbo izdali, združljiva s pravom Unije.

29 Člena 33 in 34 carinskega zakonika Unije na eni strani ter člen 44 tega zakonika na drugi strani so namreč v različnih oddelkih carinskega zakonika Unije, pri čemer sta prvonavedena v oddelku 3 iz poglavja 2 naslova I tega zakonika, naslovljenem „Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje“, zadnjenavedeni pa v oddelku 6 iz poglavja 2 naslova I tega zakonika, naslovljenem „Pritožbe“.

30 Poleg tega člen 33 carinskega zakonika Unije podeljuje pristojnost za izdajo ZTI carinskim organom držav članic, ki so odgovorne za uporabo carinske zakonodaje. Člen 34 carinskega zakonika Unije tudi ureja upravljanje ZTI in, natančneje, prenehanje veljavnosti, odpravo, spremembo ali razveljavitev odločb v zvezi z ZTI s strani carinskih organov. Vendar je treba sodne organe, ki morajo v skladu s členom 44 carinskega zakonika Unije odločati o pritožbah zoper odločbe, ki so jih sprejeli carinski organi, razlikovati od zadnjenavedenih (glej v tem smislu sodbo z dne 21. septembra 2023, OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb, C-770/21, EU:C:2023:690, točka 69).

31 Tako, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 50 sklepnih predlogov, časovni učinki odločb carinskih organov ne morejo pogojevati učinkov odločb sodnih organov niti nanje nikakor ne morejo vplivati, saj zakonodajalec Unije obravnavanja odločb sodnih organov ni uskladil z obravnavanjem odločb carinskih organov.

32 Zato vprašanje, ali so odločbe, sprejete po pritožbi na podlagi člena 44(2) carinskega zakonika Unije, retroaktivne ali ne, ni urejeno s členoma 33 in 34 istega zakonika.

33 Drugič, iz člena 45 carinskega zakonika Unije, ki je v istem oddelku kot člen 44 tega zakonika, izhaja, da carinski organi v celoti ali delno zadržijo izvršitev odločbe v zvezi z ZTI, ki je predmet pritožbe, če utemeljeno dvomijo o skladnosti navedene odločbe s carinsko zakonodajo ali menijo, da bi zadevni osebi lahko povzročila nepopravljivo škodo.

34 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da mora imeti sodišče, ki odloča o sporu, ki je urejen s pravom Unije, možnost izdaje začasnih odredb, da bi zagotovilo polni učinek sodne odločbe, ki bo izdana o obstoju pravic, zatrjevanih na podlagi prava Unije. Tako člen 45 carinskega zakonika Unije ne omejuje pristojnosti sodnih organov, ki odločajo o pritožbi, vloženi na podlagi člena 44(2) tega zakonika, da zadržijo izvršitev izpodbijane odločbe, da bi izpolnili svojo obveznost zagotavljanja polnega učinka prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 11. januarja 2001, Kofisa Italia, C-1/99, EU:C:2001:10, točki 48 in 49).

35 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 66 sklepnih predlogov, pa je odobritev zadržanja izvršitve nujno povezana z možnostjo, da se pravni položaj gospodarskih subjektov vzpostavi nazaj retroaktivno, da se prepreči neupravičena finančna škoda, ki bi jim nastala, če se prvotni sklep izkaže za napačen.

36 Zato člen 45 carinskega zakonika Unije ne more omejiti možnosti sodnih organov, ki odločajo o pritožbi, vloženi na podlagi člena 44(2) tega zakonika zoper odločbo v zvezi z ZTI, da odločbi, sprejeti o tej pritožbi, priznajo retroaktivni učinek, da bi izpolnili svojo obveznost zagotovitve polnega učinka navedene pritožbe.

37 Na tretjem mestu, poudariti je treba, da tako razlago potrjuje tudi cilj člena 44 carinskega zakonika Unije, ki je zagotoviti pravico gospodarskih subjektov do pritožbe zoper odločbo carinskega organa.

38 Kot je namreč razvidno iz uvodnih izjav 26 in 27 carinskega zakonika Unije, morajo države članice določiti sistem pravnih sredstev, ki zagotavljajo spoštovanje temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva, kot je zagotovljena s členom 47, prvi odstavek, Listine o temeljnih pravicah.

39 Pritožba pa se ne more šteti za učinkovito, če ne odpravi položaja, ki izhaja iz nezakonite ZTI, in gospodarskega subjekta, ki je imetnik odločbe v zvezi s to ZTI, ne postavi v položaj, v katerem bi bil, če zadevna nezakonitost ne bi bila storjena.

40 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 62 sklepnih predlogov, bi bila ohranitev učinkov odločbe v zvezi z ZTI, ki bi se štela za nezakonito, lahko tudi v nasprotju s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ker bi se taki učinki ohranili v razmerju do gospodarskega subjekta, čeprav bi ta v predpisanih rokih vložil pritožbo zoper to odločbo.

41 Kot je razvidno iz točk 26 in 27 zgoraj, člen 44(4) carinskega zakonika Unije ne more biti tudi ovira za to, da sodni organi, ki odločajo o pritožbi na podlagi člena 44(2) navedenega zakonika, odredijo, da odločba o pritožbi, ki je bila vložena zoper odločbo v zvezi z ZTI, učinkuje za nazaj od datuma, ko so carinski organi to ZTI izdali, da bi izpolnili svojo obveznost zagotavljanja polnega učinka prava Unije.

42 Dalje, treba je opozoriti, da je pravna varnost eno od mnogih splošnih načel, ki jih priznava pravo Unije. Pravnomočnost upravne odločbe po preteku razumnih rokov za vložitev tožbe ali z izčrpanjem pravnih sredstev pripomore k pravni varnosti, kar pomeni, da pravo Unije načeloma ne zahteva, da mora upravni organ ponovno obravnavati upravno odločbo, ki je postala pravnomočna (sodba z dne 13. januarja 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, točka 24).

43 Vendar, kot je generalni pravobranilec opozoril v točkah 60 in 61 sklepnih predlogov, načelo pravne varnosti zahteva le, da učinki odločbe v zvezi z ZTI, zoper katero je bila vložena pritožba, postanejo dokončni šele, ko je bila pritožba dokončno zavrnjena ali – če pritožba ni bila vložena – po izteku za to določenih rokov. Zato se za utemeljitev ohranitve učinkov odločbe v zvezi z ZTI v obdobju od začetka njene veljavnosti do ugoditve pravnemu sredstvu, vloženemu zoper to odločbo, ni mogoče sklicevati na načelo pravne varnosti.

44 Poleg tega se – v nasprotju s trditvijo italijanske vlade, da bi bilo težko zagotoviti, da bi vse druge države članice dejansko vedele za nacionalno sodno odločbo o razveljavitvi ali popravku z retroaktivnim učinkom, ugotoviti, da je v skladu s členom 21(1) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb carinskega zakonika Unije (UL 2015, L 343, str. 558) – elektronski sistem, ki je vzpostavljen v skladu s členom 16(1) carinskega zakonika Unije, uporablja za izmenjavo in shranjevanje informacij v zvezi z zahtevki in odločbami v zvezi z ZTI ali katerim koli poznejšim dogodkom, ki bi lahko imel posledice za prvotni zahtevek ali odločbo. Zato in kot je Evropska komisija potrdila na obravnavi, kadar se odločba v zvezi z ZTI odpravi ali spremeni na podlagi odločbe sodnega organa, zadevni carinski organ informacijo o tem nemudoma vnese v ta elektronski sistem z oznako neveljavnosti odločbe v zvezi z ZTI, z ustreznim datumom, s čimer ta informacija postane vidna vsem carinskim organom.

45 Glede na vse zgornje preudarke je treba na vprašanji za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 44(4) carinskega zakonika Unije razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, ki določa, da odločba sodnega organa, ki odloča o pritožbi, vloženi na podlagi 44(2) tega zakonika zoper odločbo v zvezi z ZTI, učinkuje za nazaj od datuma, ko so carinski organi izdali to odločbo v zvezi z ZTI.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Splošnemu sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat, ki zaseda v sestavi petih sodnikov)

razsodilo:

Člen 44(4) Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije

je treba razlagati tako, da

ne nasprotuje nacionalni določbi, ki določa, da odločba sodnega organa, ki odloča o pritožbi, vloženi na podlagi člena 44(2) navedene uredbe zoper odločbo v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo, učinkuje za nazaj od datuma, ko so carinski organi izdali to odločbo v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 13. maja 2026.

Podpisi